

demokratiet. Det er jo aldeles ikke Tilfældet. Jeg tror, at man mellem Mennesker, der have udtalt sig offentlig, skal lede ret ivrigt for at finde nogen, der en Snes Aar igennem har staaet i den Grad i en Linie, som jeg har. Det viste sig ogsaa, da jeg skulde knuses med mit Skrift „Karteller“ af 1892 eller 1893. Jeg godkendte, hvad der stod, og jeg godkender det stadig. Jeg vil spørge det ærede Medlem, om han er i Stand til at fremdrage blandt det meget, jeg har skrevet om Arbejderspørgsmaal og Samfundsforhold noget, om hvilket jeg maa sige, at nu godkender jeg det ikke. Hvis jeg skulde være i Strid med noget deraf, skal jeg sige det, og jeg skal sige, hvorfor jeg er i Strid med det; men da jeg har skrevet ikke saa ganske lidt om disse Forhold, maa jeg bede om at faa det dokumenteret. Hvad dette specielle Tilfælde angaar, skal jeg oplyse, at Sagen forholder sig saaledes: Jeg har aldrig i den Forstand søgt Valg noget Sted, at jeg har søgt efter en Kreds, i hvilken jeg kunde blive opstillet. Jeg kunde da vistnok i alt Fald have været Kandidat tidligere. Men naar man har spurgt mig, om jeg vilde opstilles, har jeg i nogle Tilfælde sagt ja, i andre Tilfælde har jeg ikke sagt ja. I det Tilfælde, der her er Tale om, laa Forholdet saaledes, at der maatte vælges enten en radikal eller en Højremand — en Socialdemokrat kunde den Gang ikke vælges. Under en Samtale, som ligeledes er refereret af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) — det er farligt at føre saadanne private Samtaler med de Herrer socialdemokratiske Førere —, spurgte jeg, om han troede, der var nogen Udsigt til, at Arbejderne i den paagældende Kreds vilde stemme paa mig med de Anskuelse, jeg havde om Arbejderspørgsmaal. Dertil sagde vedkommende, at det kunde jeg jo forhøre mig om hos den socialdemokratiske Bestyrelse, og jeg anmodede da denne om et Møde i den Anledning, og henviste da til mit Standpunkt til Arbejderspørgsmaal, som er ganske det samme i Dag, som det var den Gang. Sagen strandede saa vidt jeg husker — det er jo nu mange Aar siden — paa min Stilling til Forsvars-sagen.

Men hvad i Alverden der af dette kan være at fremdrage her for et Parti, som har gaaet i Valgalliance med Mænd, der have staaet paa fremragende Poster i Ledelsen mod Strejkebevægelser, er mig ganske ufatteligt. Men naturligvis, naar de Herrer have Lyst til at drage det frem,

saa for mig ingen Allarm, jeg kan godt være mit Standpunkt bekendt. Saadan hænger altsaa den Ting sammen.

Formanden: Jeg har ikke villet hindre det ærede Medlem i at fremsætte disse Udtalelser, da der fra andre Taleres Side er givet Anledning dertil. Men jeg vil dog tro, at man vil finde det bedst for den foreliggende Sags Behandling at holde den Art personlige Redegørelser ude af Debatten.

Fraenkel: Det var vanskeligt, sagde det ærede Medlem, at faa mig til at indtage et bestemt Standpunkt. Det kan jeg aldeles ikke indrømme. Jeg har under Tolddebatten og under Finansdebatten indtaget fuldstændig klare Standpunkter. Kan det ærede Medlem ikke forstaa dem, er det det ærede Medlems Skyld og ikke min. Det ærede Medlem sagde, det laa i, at jeg maatte tjene to Herrer. Jeg ved ikke, hvad det er for Herrer. Jeg tjener ikke andet end min Overbevisning. At den ikke er yderliggaaende, er en Sag for sig. Sagen er nemlig, at det slet ikke forholder sig, som de Herrer Socialdemokrater og andre synes at tro, at man her i Verden altid staar overfor et Enten—Eller. Hvis man gjorde det, var Livet meget lettere at leve, end det er. I de aller allerfleste Tilfælde staar man overfor et Baade—Og. Men jeg vil tillade mig at minde det ærede Medlem om, at da jeg paa mine Vælgermøder udtalte mig paa lignende Maade, blev der stadig fra det ærede Medlems Side sagt, at det turde jeg ikke i Salen paa Grund af mit Parti. Jeg vil spørge det ærede Medlem: Tør jeg det, eller tør jeg det ikke? Ja eller nej! Tør jeg?

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke opfordre andre Medlemmer til at indlade sig i Samtale med ham. Jeg maa atter henstille, at man nu vil holde sig til den Sag, der ligger for.

Fraenkel: Dermed har jeg besvaret de Bemærkninger angaaende Sagen, som det ærede Medlem henvendte til mig.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Den højtærede Justitsminister var i Dag som forleden Dag inde paa at føre et Forsvar for den Stilling